

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 48

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 27 ianuarie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
61.	— Decret pentru numirea președintelui Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.376 din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2–3	Decizia nr. 8 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza ultimă din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8–10	
Decizia nr. 1.414 din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez.....	4–5	Decizia nr. 10 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspecției Muncii	10–11	
Decizia nr. 1.415 din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez.....	5–6	Decizia nr. 12 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007.....	12–13	
Decizia nr. 1 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 lit. d) și ale art. 255 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	7–8	Decizia nr. 17 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IX din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	13–14	
		Decizia nr. 24 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1021 din Codul civil	14–15	
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
		4.	— Circulară privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede dedicate aniversării a 150 de ani de la Unirea Principatelor Române	16

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea președintelui Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 și art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 53 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Gabriela Victoria Bîrsan se numește în funcția de președinte al Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 ianuarie 2009.
Nr. 61.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.376

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7

din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Lucica Nazare în Dosarul nr. 3.115/180/2008 al Judecătoriei Bacău.

La apelul nominal răspunde mandatarul autoarei excepției, domnul Cristian Călin Nazare, lipsind partea Inspectoratul Județean al Poliției Municipiului Bacău, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.115/180/2008, **Judecătoria Bacău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție invocată de Lucica Nazare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, întrucât este discriminatorie definiția dată de legiuitor utilizatorului unui autovehicul, diferențind responsabilitatea achitării tarifului de rovinietă între cetățenii români și străini. Se arată că, „în sensul definit de actul normativ, utilizatorul român este proprietarul, pe când pentru cetățenii străini — conducătorul auto, așa cum ar fi

normal pentru constatarea contravenției, în condițiile în care titularul obligației este utilizatorul, adică cel care pune în circulație pe drumurile naționale fără rovinietă valabilă, și nu proprietarul”.

Judecătoria Bacău apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „este firesc ca la situații diferite să fie o reglementare diferită, de vreme ce, în cazul unui autovehicul străin, acestuia nu i se poate verifica proprietarul, fiind înscris într-o bază de date la care autoritățile române nu pot avea acces decât cu mare dificultate, în timp ce, în cazul unui autovehicul român, acesta fiind înmatriculat în România, proprietarul poate fi identificat cu ușurință, nefiind incidente dispozițiile referitoare la discriminare”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, întrucât nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002,

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Lucica Nazare în Dosarul nr. 3.115/180/2008 al Judecătoriei Bacău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

cu modificările ulterioare, având următorul cuprins: „*Responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și deținerea rovinietei valabile revin în exclusivitate, în cazul utilizatorilor români, deținătorilor menționați în certificatul de înmatriculare, în cartea de identitate, în documentele vamale sau în alte documente oficiale, iar în cazul utilizatorilor străini, acestea revin în exclusivitate conducătorului auto al vehiculului.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi. Se invocă, de asemenea, încălcarea dispozițiilor Directivei nr. 43/2000/CE privind discriminarea, ale Directivei nr. 78/2000/CE privind discriminarea, ale Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 pentru prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2004 pentru aprobarea Planului național de acțiune pentru combaterea discriminării și ale Legii nr. 48/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Instituirea în mod distinct a responsabilității achitării tarifului de utilizare și deținere a rovinietei valabile pentru utilizatorii români și cei străini nu încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, acest principiu constituțional nu are semnificația uniformității, astfel încât dacă la situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, situațiilor diferite trebuie să le corespundă un tratament diferit. În cauză, situația evident diferită a celor două categorii de utilizatori, în funcție de care distinge textul de lege criticat, justifică tratamentul diferit stabilit de legiuitor.

Cât privește pretinsa contradicție dintre normele criticate și alte norme din dreptul intern, respectiv din cel comunitar, examinarea acestora nu intră în competența Curții, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, așadar nu și cu privire la contradicțiile existente între diverse acte normative.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.414

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4)
din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez, excepție invocată de Horațiu Iulian Hogaș în Dosarul nr. 195/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9 decembrie 2008, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 16 decembrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 195/45/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez**, excepție invocată de Horațiu Iulian Hogaș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 2 din Legea nr. 16/2007 este neconstituțional în măsura în care dă posibilitatea interpretării în mod restrictiv a celor consemnate în textul de lege. Se arată în acest sens că organele de conducere ale nou-înființatului Ordin al Geodezilor din România au interpretat această dispoziție legală în sensul că au dreptul să fie membri ai acestuia și, pe cale de consecință, să dețină drept de semnătură doar „specialiștii cu studii superioare de lungă sau scurtă durată din domeniul geodeziei”. Aceasta întrucât din redactarea textului criticat rezultă că au dreptul de a desfășura activității de geodezie doar acele persoane care au diplomă de studii superioare de lungă sau de scurtă durată în domeniul geodeziei, recunoscută de statul român, fără să se facă referire la diplomele asimilate conform altor dispoziții legale, în vigoare la data elaborării legii. Se mai arată că „Legea nr. 16/2007 este o lege care este în totală distonanță cu celelalte acte normative — Constituția României, Declarația Universală a Drepturilor Omului, Constituția Europeană, Legea nr. 7/1996, Ordonanța Guvernului nr. 10/2000”.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, pentru motivele relevate de autorul excepției. În plus, arată că prevederile art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 „pot fi interpretate ca fiind privilegii ce sunt în contradicție cu dispozițiile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu cele ale art. 16 din Constituție”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât normele criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16, 41 și 53.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2007, având următorul cuprins:

— Art. 2: „(1) *Profesia de geodez poate fi exercitată de specialiști cu diplomă de studii superioare de lungă sau de scurtă durată din domeniul geodeziei, recunoscută de statul român, precum și de cetățenii români care au obținut un astfel de document într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, denumiți în continuare geodezi.*

(2) *Profesia de geodez poate fi exercitată și de absolvenții cu studii postliceale de specialitate sau de cursuri de specializare profesională în domeniul geodeziei, care au dobândit nivelul necesar de cunoștințe, deși nu sunt respectate condițiile prevăzute la alin. (1). Aceste persoane trebuie să aibă o experiență profesională de minimum 7 ani și să promoveze un examen standard de absolvire de nivel universitar, echivalent cu examenele de absolvire corespunzătoare studiilor prevăzute la alin. (1).”;*

— Art. 11 alin. (3) și (4): „(3) *Pentru absolvenții de geodezie cu diplomă de master durata stagiului profesional se reduce cu un an.*

(4) *Geodezii cu diplomă de doctor în specializările prevăzute la art. 5 alin. (1) nu efectuează stagiul profesional.”*

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 41 privind dreptul la muncă și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din 26 mai 2008, s-a pronunțat Decizia nr. 1.150 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 10 decembrie 2008, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de

geodez, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2007, și a constatat că această lege este neconstituțională.

Așa fiind, având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției

prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, coroborate cu cele ale alin. (6) din același articol, în sensul că excepția este inadmisibilă dacă este contrară alin. (3), se constată că excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză a devenit inadmisibilă.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit.d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez, excepție invocată de Horațiu Iulian Hogaș în Dosarul nr. 195/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.415

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez, excepție invocată de Eugen Dumitru în Dosarul nr. 290/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și de Aurel Popescu în Dosarul nr. 289/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Conexarea dosarelor și dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008, în prezența reprezentantului părții Ordinul Geodezilor din România, dna avocat Vasilica Coroiu, din cadrul Baroului București, și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 2008, dată la care s-a dispus, din nou, amânarea pronunțării pentru data de 9 decembrie 2008 și apoi la data de 16 decembrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 23 iunie 2008, pronunțate în dosarele nr. 290/45/2008 și nr. 289/45/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez, excepție ridicată de Eugen Dumitru și Aurel Popescu.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, asemănătoare în dosarele conexe, se susține, în esență, că art. 2 din Legea nr. 16/2007 este neconstituțional în măsura în care dă posibilitatea interpretării în mod restrictiv a celor consemnate în textul de lege. Se arată în acest sens că organele de conducere ale nou-înființatului Ordin al Geodezilor din România au interpretat această dispoziție legală în sensul că au dreptul să fie membri ai acestuia și, pe cale de consecință, să dețină drept de semnătură doar „specialiștii cu studii superioare de lungă sau scurtă durată din domeniul geodeziei”. Aceasta întrucât din redactarea textului criticat rezultă că au dreptul de a desfășura activități de geodezie doar acele persoane care au diplomă de studii superioare de lungă sau de scurtă durată în domeniul geodeziei, recunoscută de statul român, fără să se facă referire la diplomele asimilate conform altor dispoziții legale, în vigoare la data elaborării legii. Se mai arată că „Legea nr. 16/2007 este o lege care este în totală

distonanță cu celelalte acte normative — Constituția României, Declarația Universală a Drepturilor Omului, Constituția Europeană, Legea nr. 7/1996, Ordonanța Guvernului nr. 10/2000”.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, pentru motivele relevate de autorii excepției. În plus, arată că prevederile art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 „pot fi interpretate ca fiind privilegii ce sunt în contradicție cu dispozițiile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu cele ale art. 16 din Constituție”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât normele criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16, 41 și 53.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2007, având următorul cuprins:

— Art. 2: „(1) *Profesia de geodez poate fi exercitată de specialiști cu diplomă de studii superioare de lungă sau de*

scurtă durată din domeniul geodeziei, recunoscută de statul român, precum și de cetățenii români care au obținut un astfel de document într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, denumiți în continuare geodezi.

(2) *Profesia de geodez poate fi exercitată și de absolvenți cu studii postliceale de specialitate sau de cursuri de specializare profesională în domeniul geodeziei, care au dobândit nivelul necesar de cunoștințe, deși nu sunt respectate condițiile prevăzute la alin. (1). Aceste persoane trebuie să aibă o experiență profesională de minimum 7 ani și să promoveze un examen standard de absolvire de nivel universitar, echivalent cu examenele de absolvire corespunzătoare studiilor prevăzute la alin. (1).”;*

— Art. 11 alin. (3) și (4): „(3) *Pentru absolvenții de geodezie cu diplomă de master durata stagiului profesional se reduce cu un an.*

(4) *Geodezii cu diplomă de doctor în specializările prevăzute la art. 5 alin. (1) nu efectuează stagiul profesional.”*

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 41 privind dreptul la muncă și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin încheierile din 23 iunie 2008, s-a pronunțat Decizia nr. 1.150 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 10 decembrie 2008, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2007, și a constatat că această lege este neconstituțională. Așa fiind, având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, coroborate cu cele ale alin. (6) din același articol, în sensul că excepția este inadmisibilă dacă este contrară alin. (3), excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (3) și (4) din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez, excepție invocată de Eugen Dumitru în Dosarul nr. 290/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și de Aurel Popescu în Dosarul nr. 289/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1

din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 lit. d) și ale art. 255 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 lit. d) și ale art. 255 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Elcomex” — S.R.L. Slatina în Dosarul nr. 352/42/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal au răspuns autorul excepției, prin avocat Iulian Nedelcu, și Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova, prin avocat Sebastian Rădulețu.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate în considerarea prevederilor constituționale ale art. 16 și art. 21. Se arată că textul de lege supus controlului de constituționalitate instituie, pentru autoritatea publică, dreptul de a-și invoca propria culpă în vederea anulării procedurii de atribuire. Totodată, instituie obligativitatea derulării unei proceduri administrativ-jurisdicționale.

Reprezentantul Spitalului Clinic Județean de Urgență Craiova consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece niciunul dintre textele legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că textele legale criticate nu prevăd și dreptul de a-și invoca propria culpă, în cadrul dreptului autorității publice de a anula aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 352/42/2008, **Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 lit. d) și ale art. 255 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Elcomex” — S.R.L. Slatina în cauza ce are ca obiect judecarea contestației formulate de autorul excepției împotriva deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 209 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție. Se arată că autoritatea publică este favorizată față de alte părți contractuale, deoarece poate invoca propria sa culpă, ori de câte ori dorește, anularea aplicării procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 255 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 se susține că legiuitorul instituie, prin acest articol, obligativitatea unei proceduri administrativ-jurisdicționale, încalcându-se astfel accesul liber la justiție.

Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că instituirea unor reguli speciale privind procedura de soluționare a plângerii împotriva deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor asigură accesul părților interesate la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 209 lit. d) și ale art. 255 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006.

Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 209: „(1) Prin excepție de la prevederile art. 204, autoritatea contractantă are dreptul de a anula aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică, dacă ia această decizie, de regulă, înainte de data transmiterii comunicării privind rezultatul aplicării procedurii de atribuire și,

oricum, înainte de data încheierii contractului, numai în următoarele cazuri: [...] d) abateri grave de la prevederile legislative afectează procedura de atribuire sau este imposibilă încheierea contractului.”;

— Art. 255: „(1) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al autorității contractante, cu încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice, are dreptul de a contesta actul respectiv pe cale administrativ-jurisdicțională, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sau în justiție, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

(2) Despăgubirile se solicită numai prin acțiune în justiție, în conformitate cu dispozițiile legii contenciosului-administrativ. [...]”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Autoritatea publică contractantă nu poate invoca propria culpă, ori de câte ori dorește, pentru a anula procedura de atribuire a unui contract de achiziție publică, astfel cum susține autorul excepției. Dispozițiile legale criticate instituie unul dintre

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 lit. d) și ale art. 255 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Elcomex” — S.R.L. Slatina în Dosarul nr. 352/42/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 8
din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza ultimă din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza ultimă din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Adventech Mureș” — S.R.L. în Dosarul nr. 247/1.371/2006 al Tribunalului Comercial Mureș — Secția falimente.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 247/1.371/2006, **Tribunalul Comercial Mureș — Secția falimente a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza ultimă din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Adventech Mureș” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea deschiderii procedurii insolvenței privind pe autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 33 alin. (2) teza ultimă din Legea nr. 85/2006 contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, întrucât limitează dreptul debitorului de a solicita reorganizarea judiciară dacă a contestat, în prealabil, starea de insolvență, iar contestația sa a fost respinsă. Atât timp cât contestația stării de insolvență este reglementată prin lege drept o cale procedurală de apărare a debitorului împotriva cererii creditorului de deschidere a procedurii insolvenței, exercitarea ei nu trebuie să conducă la consecințe nefavorabile pentru debitorul a cărui stare de insolvență este constatată de instanță.

Tribunalul Comercial Mureș — Secția falimente apreciază că sancționarea debitorului care contestă starea de insolvență cu pierderea dreptului de a mai depune un plan de reorganizare nu corespunde exigențelor impuse de dispozițiile constituționale ce ocrotesc accesul liber la justiție. Sancțiunea instituită limitează dreptul debitorului de a accede la un proces echitabil și de a obține o verificare a situației sale de către o instanță judecătorească, atunci când a avut convingerea că nu este insolubil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 33 alin. (2) teza ultimă din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 33: „(2) *În termen de 10 zile de la primirea copieii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele dispoziții din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la libertatea comerțului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Asupra constituționalității dispozițiilor criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, prin mai multe decizii, constatând netemeinicia criticilor formulate. Astfel, prin Decizia nr. 1.138 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Curtea a reținut că „garantarea libertății economice trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică. Astfel, garantarea drepturilor comercianților debitori nu poate aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor creditorilor.

Restrângerea anumitor drepturi ale debitorului nu duce însă la dispariția totală a acelor drepturi. Astfel, debitorul are posibilitatea de a opta între acceptarea soluției cu privire la deschiderea procedurii insolvenței și propunerea unui plan de reorganizare sau contestarea soluției de deschidere a procedurii insolvenței, contestare care însă nu trebuie să tindă spre o simplă tergiversare a cauzei. În plus, chiar dacă va fi respinsă contestația, un plan de reorganizare va putea fi propus de administratorul-judiciar sau de către creditorii. Astfel, (...) legea pune la dispoziție mai multe căi prin care debitorul își poate valorifica drepturile sale, inclusiv prin exercitarea accesului liber la justiție”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În consecință, Curtea constată că sunt neîntemeiate criticile autorului excepției prin invocarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, întrucât interzicerea de a mai solicita reorganizarea judiciară în anumite condiții corespunde exigențelor generale ale legii, care a instituit o procedură simplificată care să satisfacă cu celeritate cererile îndreptățite ale creditorilor. Sunt asigurate, astfel, libera inițiativă și concurența, potrivit art. 135 alin. (1) din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza ultimă din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Adventech Mureș” — S.R.L. în Dosarul nr. 247/1.371/2006 al Tribunalului Comercial Mureș — Secția falimente.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 10 din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspecției Muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspecției Muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cogeri Service” — S.R.L. în Dosarul nr. 6.496/320/2007 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile art. 16 din Constituție se referă la egalitatea dintre cetățeni, iar nu și la egalitatea dintre aceștia și autoritățile de stat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.496/320/2007, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999**, excepție

ridicată de Societatea Comercială „Cogeri Service” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 108/1999, în baza cărora inspectorii de muncă au dreptul de a controla fără autorizare și de a sancționa persoanele juridice, creează o disproporție între aceste atribuții, în raport cu angajatorii ce urmează să fie controlați. Se încalcă astfel dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că principiul egalității în drepturi a cetățenilor presupune un tratament juridic egal numai în situații egale, iar în situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 10 octombrie 2002. Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art.19: „(1) *Inspectorii de muncă au următoarele drepturi:*

a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta;

b) să solicite conducerii persoanei juridice sau persoanei fizice documentele și informațiile necesare pentru realizarea controlului sau pentru efectuarea cercetării accidentelor de muncă;

c) să procure dovezi, să efectueze investigații sau examene, să ceară prezentarea documentației pe care o consideră necesară, să realizeze măsurători sau să preleveze mostre de substanțe utilizate în procesul de producție;

d) să impună ca abaterile constatate în domeniu să fie remediate pe loc sau într-un timp limitat;

e) să ceară, acolo unde este cazul, modificarea instalațiilor sau a proceselor tehnologice utilizate, dacă acestea nu asigură securitatea lucrătorilor la locul de muncă;

f) să dispună întreruperea sau suspendarea imediată a proceselor de muncă atunci când constată o stare de pericol iminent de accident sau de îmbolnăvire profesională pentru lucrătorii care participă la procesul de producție sau pentru alte persoane;

g) să apeleze la organisme agreate pentru a verifica starea locurilor de muncă sau a materialelor folosite;

h) să dispună măsuri atunci când conducătorul persoanei juridice nu își îndeplinește obligațiile legale;

i) să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la cazurile de abateri considerate infracțiuni;

j) să intre în toate locurile în care se efectuează lucrări ce implică riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

k) să ceară informații, fie singuri, fie în prezența martorilor, de la orice persoană și despre orice problemă care constituie obiectul controlului;

l) să propună retragerea autorizației de funcționare din punct de vedere al securității în muncă, dacă constată că, prin modificarea condițiilor care au stat la baza acesteia, nu se respectă prevederile legislației în vigoare.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Se susține, în esență, că dreptul inspectorilor de muncă de a controla fără autorizare și de a sancționa persoanele juridice este disproporționat în raport cu alte organe de control care au atribuții mai restrânse, unde este necesară încuviințarea instanței de judecată.

Prin Decizia nr. 296 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 10 august 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999. În motivarea deciziei, Curtea a reținut că prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție nu au incidentă în cauză, având în vedere că autorul excepției se referă la o inegalitate de tratament raportat la activitățile de control ale organelor care au astfel de atribuții, iar nu la existența vreunei inegalități în drepturi a persoanei în fața legii și a autorităților publice în sensul prevăzut de textul constituțional.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea reține că nu există discriminare între diferitele persoane juridice controlate, deoarece toate unitățile controlate sunt supuse, în mod egal, aceluiași exigențe, stabilite de legiuitor în mod rațional și obiectiv.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspecției Muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cogeri Service” — S.R.L. în Dosarul nr. 6.496/320/2007 al Judecătorei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 12
din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, excepție ridicată de Adrian Gabriel Casandroi în Dosarul nr. 3.030/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile legale criticate prevăd și indemnizațiile de conducere pentru aparatul propriu al consiliilor locale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.030/120/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 6/2007**, excepție ridicată de Adrian Gabriel Casandroi în cauza ce are ca obiect judecarea cererii formulate de autorul excepției pentru acordarea unor drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece stabilesc salariul de bază al secretarului comunei de categoria a III-a fără să cuprindă indemnizația de conducere și, totodată, este mai mic decât salariul unui funcționar public de execuție.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că principiul egalității în drepturi a

cetățenilor presupune un tratament juridic identic numai în situații egale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 29 ianuarie 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 232/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 16 iulie 2007, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 9/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2008, aprobată prin Legea nr. 238/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 6 noiembrie 2008.

Textul de lege criticat cuprinde salariile de bază pentru funcțiile publice de conducere și de execuție, precum și indemnizațiile de conducere și sporurile specifice pentru aparatul propriu al consiliilor locale și al instituțiilor din subordinea consiliilor județene sau consiliilor locale.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, dispozițiile legale criticate sunt considerate neconstituționale, deoarece prevăd salariul de bază al secretarului comunei de categoria a III-a fără să cuprindă indemnizația de conducere și, totodată, este mai mic decât salariul unui funcționar public de execuție.

Rezultă că textul constituțional invocat în susținerea excepției nu are nicio legătură cu susținerile formulate. Aspectele criticate aparțin competenței Parlamentului, singurul care poate completa textul de lege în sensul dorit de autorul excepției.

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, Curtea constată că excepția este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, excepție ridicată de Adrian Gabriel Casandriou în Dosarul nr. 3.030/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 17
din 8 ianuarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IX din Legea nr. 19/2000
privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IX din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Alexandru Bălan în Dosarul nr. 4.275/99/2006 al Tribunalului Iași — Secția litigiilor de muncă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției arată că Legea nr. 19/2000, datorită redactării ei, nu poate fi aplicată în ceea ce privește acordarea sporului de grupă. Totodată, se arată că legea respectivă nu este în concordanță cu tratatele comunitare la care România este parte.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile legale criticate reglementează pensiile din sistemul public, spre deosebire de prevederile din dreptul comunitar care se referă la un alt sistem de pensii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.275/99/2006, **Tribunalul Iași — Secția litigiilor de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IX din Legea nr. 19/2000, excepție ridicată de Alexandru Bălan în cauza ce are ca obiect judecarea contestației la decizia de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile cap. IX din Legea nr. 19/2000 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 142 alin. (2) și (4) din Constituție, precum și cu prevederile Directivei nr. 2003/41/CE. Se arată că textele de lege criticate au eliminat din legislație sporul de grupă de muncă, pe care îl consideră a fi tot o pensie suplimentară, iar reglementările comunitare menționate protejează drepturile de creanță față de administratorul unui fond de pensii suplimentare, respectiv statul român. În acest sens, amintește art. 234 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene.

Tribunalul Iași — Secția litigiilor de muncă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, potrivit Legii nr. 19/2000, contribuabililor nu le sunt reținute cote procentuale din veniturile realizate în vederea constituirii fondului pentru pensia suplimentară.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că textul criticat se referă la dispoziții tranzitorii care nu aduc atingere regulilor constituționale referitoare la prioritatea tratatelor constitutive ale Uniunii Europene față de dispozițiile contrare din legile interne.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile cap. IX „Dispoziții tranzitorii” din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederile Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 235 din 23 septembrie 2003.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IX din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Alexandru Bălan în Dosarul nr. 4.275/99/2006 al Tribunalului Iași — Secția litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24
din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1021 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Turkpetrol” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 22.863/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 22.863/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1021 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Turkpetrol” — S.R.L. din București într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în reziliere a unui contract.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că art. 969 din Codul civil „prevede că orice contract are putere de lege față de părțile contractante și se poate revoca prin consimțământul mutual al acestora”. Susține că, spre deosebire de prevederile menționate anterior, art. 1021 din Codul civil „permite sistarea unui raport contractual pe baza inițiativei și a demersului unilateral al uneia dintre părți, încălcându-se, astfel, dreptul de proprietate și dreptul la un proces echitabil”.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că art. 1021 din Codul civil reglementează rezoluțiunea judiciară, astfel încât nu se aduce atingere niciunui drept constituțional.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Turkpetrol” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 22.863/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială. Definitivă și general obligatorie.
Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1021 din Codul civil, având următorul conținut: „*Într-acest caz, contractul nu este desființat de drept. Partea în privința căreia angajamentul nu s-a executat are alegerea sau să silească pe cealaltă a executa convenția, când este posibil, sau să-i ceară desființarea, cu daune interese. Desființarea trebuie să se ceară înaintea justiției, care, după circumstanțe, poate acorda un termen părții acționante.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, textele de lege criticate nefiind contrare principiului garantării proprietății private și dreptului părților la un proces echitabil, pentru următoarele considerente:

Încheierea unui contract fiind guvernată de principiul libertății contractuale, părțile pot să determine, prin voința lor, clauzele contractuale și efectele pe care acestea urmează să le producă. Totodată, prin reglementarea în cuprinsul art. 1020 și art. 1021 din Codul civil a rezoluțiunii contractelor sinalagmatice cu executare *uno actu* sau rezilierii contractelor cu executare succesivă, pentru neexecutarea culpabilă a unor obligații contractuale, se recunoaște părții care și-a executat sau este gata să-și execute obligațiile posibilitatea de a alege între executarea silită și încetarea contractului prin rezoluțiune, respectiv reziliere, în cazul când cealaltă parte nu-și execută obligațiile sale contractuale, legiuitorul realizând astfel un echilibru între principiul forței obligatorii a contractului și principiul executării în natură și cu bună-credință a obligațiilor asumate.

Garanția acestui echilibru este dată tocmai de competența instanței judecătorești, reglementată prin teza ultimă a art. 1021 din Codul civil, de a aprecia asupra posibilității părții creditoare de a cere rezoluțiunea sau rezilierea, acordând un termen de grație, în situațiile în care apreciază că este posibilă executarea în natură a obligațiilor debitorului sau de a respinge acțiunea când debitorul și-a executat obligațiile în cursul procesului.

Așa fiind, textul de lege criticat constituie expresia aplicării principiului constituțional al garantării dreptului de proprietate și a dreptului părților la un proces echitabil.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede dedicate aniversării
a 150 de ani de la Unirea Principatelor Române**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 23 ianuarie 2009, o monedă din aur, cu valoare nominală de 500 lei, dedicată aniversării a 150 de ani de la Unirea Principatelor Române.

Art. 2. — Caracteristicile monedei din aur sunt următoarele:

- valoare nominală: 500 lei;
- material: aur 999 ‰;
- greutate: 31,103 g;
- formă: rotundă;
- diametru: 35 mm;
- calitate: proof;
- margine: netedă.

Aversul prezintă stema României și portretul domnitorului Alexandru Ioan Cuza; sub stemă, valoarea nominală a monedei — 500 LEI, iar dedesubt, anul emisiunii — 2009; la exterior, inscripțiile circulare „ROMANIA” — în partea de sus și „ALEXANDRU IOAN CUZA” — în partea de jos.

Reversul prezintă stemele reunite ale Moldovei și Țării Românești în scuturi ovale, timbrate de o coroană princiară, simbolizând unirea celor două principate sub același suveran; la exterior, inscripția circulară „UNIREA PRINCIPATELOR ROMANE * 24 IANUARIE 1859 *”.

Art. 3. — Monedele, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a tematicii emisiunii, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central. Monedele vor fi prezentate în cutii adecvate, pe al căror capac este inscripționată sigla BNR.

Art. 4. — Monedele din aur, dedicate aniversării a 150 de ani de la Unirea Principatelor Române, au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a monedelor din aur din emisiunea „Aniversarea a 150 de ani de la Unirea Principatelor Române” se realizează prin sucursalele București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 21 ianuarie 2009.

Nr. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323971